15/12/2021

Ιερά Λείψανα των πέντε Αγίων Μαρτύρων στην Παναγία Δοβρά

/ Ιερές Μονές

Χθες το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο, όπως κάθε Τρίτη απόγευμα, στον Εσπερινό και στην Παράκληση του Αγίου Λουκά του Ιατρού στον Ιερό Ναό του στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Με την ευκαιρία της πρόσφατης εορτής των Αγίων Ενδόξων πέντε Μαρτύρων Ευστρατίου, Αυξεντίου, Ευγενίου, Μαρδαρίου και Ορέστου, τέθηκαν σε προσκύνηση τεμάχια των Ιερών Λειψάνων τους, καθώς και το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο του Αγίου Λουκά που αποθησαυρίζονται στην Ιερά Μονή της Παναγίας Δοβρά.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως,

την αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και τον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90,2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τιμᾶ πρίν ἀπό τά Χριστούγεννα τούς ἁγίους Προπάτορες καί τούς ἀφιερώνει τήν προτελευταία Κυριακή πρίν ἀπό τή μεγάλη αὐτή Δεσποτική ἑορ--τή.

Ποιοί εἶναι, λοιπόν, οἱ Προπάτο-ρες καί γιά ποιό λό-γο τούς μνημο-νεύει καί τούς τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία μας πρίν ἀπό τή Γέννηση τοῦ Χρι-στοῦ;

Ἄς ἀκούσουμε τήν ἀπάντηση τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἀρ-χι-ε-πισκόπου Συμ-φε-ρου-πόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ στό ἐρώτημα αὐτό.

Λέγει, λοιπόν, σέ μία ἐπίκαιρη ὁμι-λία του.

Κάθε μεγάλο ἀνθρώπινο ἔρ-γο ἀπαι-τεῖ μακρά, πολυχρόνια καί βα-θειά προετοιμασία. Ὅλα τά μεγάλα γεγονότα στή ζωή τοῦ ἀν-θρω-πίνου γένους, τά μεγάλα ἱστο-ρικά γεγο-νότα προετοιμάζο-νταν στή ροή πολ--λῶν χρόνων μέ-σα στήν ἱστο-ρία, ἐνίοτε ἀκόμη καί ἑκατοντά-δων.

Ἐάν ἔτσι συμβαίνει στά ἀνθρώ-πι-να καί στά ἰδιωτικά ἔργα, ἐάν ἔτσι συμβαίνει στή ζωή τῆς ἱστορίας ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος, τότε, ὡς ἕνα ἀπό τά πιό μεγάλα γεγονό-τα στήν ἱστορία της, θά ἔπρεπε ἡ ἀν-θρωπότητα νά προετοιμασθεῖ πράγ---ματι περισσότερο γιά τήν ἐμ-φά--νιση στόν κόσμο τοῦ Κυρίου Ἰη-σ-οῦ Χριστοῦ.

Πολύ θά ἔπρεπε νά προετοιμα-σθεῖ τό ἀνθρώπινο γένος γιά τήν πρόσ-ληψη τῆς ὑψίστης διδασκα-λίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ λατρεία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καί ἡ γνώση του ἦταν τά ἀρχαῖα χρό-νια προνόμιο μόνο τοῦ ἑνός ἐκλε-κτοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Καί πράγ-ματι ὅλοι οἱ ἄλλοι λαοί δέν εἶχαν τήν ἀποκάλυψη πού εἶχε δο-θεῖ στόν Ἰσραηλιτικό λαό καί γι᾽ αὐ-τό οἱ ἀρχαῖοι εἰδωλολάτρες γνώ--ριζαν τόν Θεό μόνο μέσα ἀπό τά φυσικά φαινόμενα.

Ἀλλά ἀκόμη καί ἡ γνώση πού εἶχε ὁ Ἰσραηλιτικός λαός γιά τόν Θεό καί τή λατρεία του ἀπεῖχε πο-λύ ἀπό αὐτήν πού δόθηκε στούς ἀν-θρώπους ἀπό τόν Χριστό. Ἦταν πολύ μακριά ἀπό τή γνώση ὅτι ὁ Θεός εἶναι ἀγάπη.

Ἡ οὐσία τῆς διδασκαλία τοῦ Χρι-στοῦ συνίσταται ἀκριβῶς στό κή-ρυγ--μα καί στή διδασκαλία γιά τήν ἀγάπη. Γιά τήν ἐπίγνωση αὐ-τῆς τῆς μεγάλης ἀληθείας ἔπρεπε νά προε-τοιμασθεῖ ὁ Ἰσραηλιτικός λα-ός, ὅλος ὁ κόσμος, ὅλη ἡ ἀν-θρω-πό-τη-τα. Καί ὁ Κύριος στή ροή χι-λιά-δων ἐτῶν ἡγήθηκε αὐτῆς τῆς προετοι-μα-σίας.

Ἀπό τόν Θεό δόθηκε πρῶτα ἡ ἐπαγ-γελία στό ἀνθρώπινο γένος σχε---τικά μέ τόν Σωτήρα τοῦ κό-σμου. Ἀκόμη καί στόν Ἀδάμ, πρίν ἀπό τήν ἐκδίωξή του ἀπό τόν πα-ρά--δεισο, ὁ Κύριος τοῦ ἔδωσε τή με-γάλη ἐπαγγελία. «Τό σπέρμα τῆς γυ-ναικός θά συντρίψει τήν κε-φαλή τοῦ φιδιοῦ». Τό σπέρμα τῆς γυ-ναι-κός εἶναι ὁ Κύριός μας καί ἡ γυ-ναίκα εἶναι ἡ Παναγία Παρ-θέ-νος.

Στούς αἰῶνες πού ἀκολούθησαν πολλοί ἦταν ἐκεῖνοι, οἱ προπά-το-ρες καί οἱ προφῆτες, ἀπό τόν πα-τριάρχη Ἰακώβ, τόν ἐγγονό τοῦ Ἀβραάμ, μέχρι τούς προφῆτες Ἠ-σαΐα, Μαλαχία, Δαβίδ, Ζαχαρία, Δανιήλ, πού μίλησαν γιά τόν Μεσ-σία πού θά ἐρχόταν στή γῆ γιά νά λυτρώσει τόν ἄνθρωπο ἀλλά καί γιά τή ζωή καί τή θυσία του ὑπέρ τῶν ἀνθρώπων, καί ἔτσι προετοί-μα-σαν τούς ἀνθρώπους, δίνοντάς τους μία ἔστω ἀμυδρή εἰκόνα γιά τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, πού ἐπρόκειτο νά ἔρθει ὡς ἄνθρωπος στή γῆ.

Ἀκριβῶς γι᾽ αὐτόν τόν λόγο, λέ-γει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, τούς τιμᾶ ὅλους αὐτούς ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, πρίν ἀπό τή μεγάλη ἑορτή τῆς Γεν-νήσεως τοῦ Χριστοῦ. Διότι πρέπει ὅλοι νά τούς τιμοῦμε καί νά δια-βάζουμε τίς προφητεῖες τους, γιά νά προετοι-μα--ζόμεθα κα--τάλληλα. Ἀλλά πρέ-πει νά τούς τιμοῦμε καί γιά ὅλους τούς διωγ-μούς καί τά βάσανα καί τόν ἀπάν-θρωπο θάνα-το πού κά-ποιοι ἀπό αὐ--τούς ὑπέ-μει-ναν γι᾽ αὐ-τές τίς προ--φητεῖες, ὅπως ὁ προ-φή-της Ἡσαΐ-ας πού πριο-νίσθηκε μέ ξύ-λι-νο πριόνι.

Καί ἀκόμη πρέπει νά τούς τιμοῦ-με γιά νά διδασκόμεθα ἀπό τήν πί-στη τους καί τήν ὑπακοή τους, ὅπως αὐτή τοῦ πατριάρχου Ἀβρα-άμ, ὁ ὁποῖος ἔδειξε τέτοια θαυμά-σια ὑπα-κοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ μέ τόν πρῶτο λόγο τοῦ Κυ-ρίου ἄφησε τήν πατρίδα του καί πο---ρεύθηκε στό ἄγνωστο, στή γῆ τῶν Χαναναίων, ὅπως τόν διέταξε ὁ Θεός, καί δέν δίστασε νά προσφέρει θυσία στόν Θεό ἀκόμη καί τόν μονογενῆ του υἱό, τόν Ἰσα-άκ, ἄσχετο ἄν ὁ Θεός θέλησε ἀλλιῶς αὐτή τή θυσία.

Δέν πρέπει ὅμως, συνεχίζει ὁ ἅγι-ος Λουκᾶς, νά τιμοῦμε καί τόν με-γάλο προφήτη Μωυσῆ, στόν ὁποῖο μίλησε ὁ ἴδιος ὁ Θεός καί ὁ ὁποῖος ἔλαβε ἀπό τόν Θεό τίς δέκα ἐντο-λές τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης; Δέν πρέπει νά διαβάζουμε γι᾽ αὐτόν πού στήν Ἁγία Γραφή ὀνομάζεται «πρα--ότατος ἀνθρώπων»; Δέν πρέπει νά διαβάζουμε καί νά τιμοῦμε ὅλους ἐκείνους πού καθο-δή-γησαν ὅλη τήν ἀνθρωπότητα καί συνέ-βα-λαν στό νά ἀνοιχθεῖ ἡ καρδιά καί τό μυαλό μας στό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ;

Ἀσφαλῶς πρέπει, καί γι᾽ αὐτό ἀφι-έ--ρω--σε ἡ Ἐκκλησία μας τήν Κυρια-κή αὐτή στούς προ--πάτορές μας, γιά νά τούς τιμοῦμε καί νά προετοιμά-ζουμε καί ἐμεῖς τήν ψυχή μας γιά νά δεχθοῦμε τόν Χριστό πού σέ λί-γες ἡμέρες θά γεννηθεῖ καί πάλι γιά νά μᾶς ὑπενθυμίσει τήν ἀπέ-ρα-ντη ἀγάπη του γιά ὅλους μας καί γιά τόν καθένα μας ξεχωριστά, κα-τα-λή-γει ὁ ἅγιος Λουκᾶς.

Δεῖγμα αὐτῆς τῆς ἀγάπης εἶναι καί τά θαύματα πού ἐπιτελοῦν οἱ ἅγιοί μας. Καί ὅπως κάθε Τρίτη, ἔτσι θά ἤθελα καί ἀπόψε νά σᾶς διαβάσω ἕνα ἀπό τά πολλά θαύ-μα-τα τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, τά ὁποῖα λαμβάνουμε καθημερινά. Τό θαῦμα μάλι-στα αὐτό συνέβη σέ ἕνα γιατρό.

«Τόν Ἰούνιο», γράφει, «εἶχα κα-τέ-βει στήν ἰδιαίτερη πατρίδα μου τήν Τρίπολη. Ἐκεῖ ἔπεσα και κτύ-πη-σα στό κεφάλι. Στήν ἀρχή τό θεώ-ρησα ἀσήμαντο. Εἶχα ἕνα μικρό τραῦμα, ἀλλά δέν πῆγα στό νοσο-κομεῖο γιά νά μοῦ τό ράψουν. Μετά ἀπό 3-4 μέρες ἄρχισαν ζαλάδες καί πονοκέφαλοι. Ἔκανα τόν σταυρό μου καί ἦρθα στήν Ἀθήνα γιά νά βγάλω μαγνητική τομογραφία ἐγκε--φάλου. Μετά ἀπό δύο ἡμέρες πῆρα τά ἀποτελέσματα. «Αἱμορρα-γι-κή θλάση στόν κροταφικό λοβό, ὑποσκληρίδιος ὀροαιματική συλ-λο--γή τῆς μετωπιαίας χώρας».

Φίλος μου νευροχειρουργός πού εἶδε τά ἀποτελέσματα μέ ρώτησε ἔκπληκτος:

— Δική σου εἶναι αὐτή ἡ ἐξέταση;

— Ναί, ἀπάντησα.

— Τουλάχιστον θά ἔπρεπε νά νο-ση-λεύεσαι στό νοσοκομεῖο, ἄν ὄχι σέ Μονάδα Ἐντατικῆς Θεραπείας.

Πέρασα ὅλο τό καλοκαίρι δουλεύ-οντας καί σταυρώνοντας τό κεφά-λι μου μέ λαδάκι ἀπό τήν καντήλα τοῦ ἁγίου Λουκᾶ.

Τόν Σεπτέμβριο μέ προτροπή τῶν γιατρῶν ἔκανα καινούργια τομο-γρα-φία. Τό αἱμάτωμα δέν ὑπῆρχε πλέον. Εἶχε ἐξαφανσιθεῖ ἐντελῶς. Ὁ ἅγιος Λουκᾶς εἶχε κάνει τό θαῦ-μα του.

Στίς 3 Ὀκτωβρίου εἰσήχθην, συνεχίζει ὁ γιατρός, στό ΚΑΤ μέ κακώσεις μαλακῶν μορίων θώρακος, ἄνω καί κάτω ἄκρων. Οἱ ἐξετάσεις μου ἔδειχναν τιμές πολύ πάνω ἀπό τά φυσιολογικά ὅρια. Ἐπειδή δέν μποροῦσα νά σηκωθῶ ἀπό τό κρεβάτι, μοῦ ἔβαλαν καθε-τήρα. Ἔπαθα ὅμως μία λοίμωξη καί εἶχα ὑψηλό πυρετό.

Ἕνα βράδυ, καθώς κοιμόμουν, εἶδα ἕναν ἱεράρχη πού μέ πλησίασε καί μέ σταύρω-σε μέ τόν σταυρό του. Ἦταν ὁ ἅγιος Λουκᾶς. Ξαφνι-κά ξύπνησα. Ἤμουν τόσο ἐγώ ὅσο καί τά σκεπάσματά μου μούσκεμα ἀπό τόν ἱδρώτα. Ὁ πυρετός εἶχε

πέ-σει καί μετά ἀπό δύο ἡμέρες πῆρα ἐξιτήριο. Τό πρωί, πρίν νά βγῶ ἀπό τήν κλινική, ἔκανα ἐξετάσεις αἵμα-τος. Στόν δρόμο, καθώς ἐπέστρεφα στό σπίτι μου, κτύπησε τό τηλέφω-νο. Ἦταν ὁ γιατρός, γιά νά μοῦ πεῖ ὅτι οἱ αἱματολογικές ἐξετά-σεις ἔδει-ξαν ὅλες τίς τιμές φυσιο-λογι-κές.

Ὁ ἅγιος Λουκᾶς εἶχε κάνει καί πάλι τό θαῦμα του. Δόξασα τόν Θεό καί συνεχίζω νά τόν δοξάζω καί νά εὐχαριστῶ τόν ἅγιο Λουκᾶ γιά τή διπλῆ ἐπέμβασή του στή ζωή μου», καταλήγει ὁ γιατρός.

Ἄς δοξάζουμε καί ἐμεῖς τόν Θεό πού μᾶς ἔδωσε τόν ἅγιο Λουκᾶ, προστάτη καί θεραπευτή τῶν ἀσθε-νειῶν μας.

Χθές ἡ Ἐκκλησία μας ἑόρταζε πέντε μεγάλους μάρτυρες, τόν ἅγιο Εὐστράτιο, τόν ἅγιο Αὐξέντιο, τόν ἅγιο Μαρδάριο, τόν ἅγιο Εὐγένιο καί τόν ἅγιο Ὀρέστη, τῶν ὁποίων ἅγια λείψανα ἔχουμε στήν εἰσόδο τοῦ ναοῦ καί τά ὁποῖα προσκυνήσατε. Εἶναι εὐλογία τό ὅτι ἔχουμε τά λείψανα τῶν ἁγίων καί εἶναι, ὅπως εἶπα καί ἄλλη φορά, ὁ θησαυρός μας, ὁ θησαυρός τῆς Ἐκκλησίας, ὁ θησαυρός τῶν πιστῶν τά ἅγια λείψανα τῶν ἁγίων. Ἔτσι ἔχουμε μέσα σέ ὅλα τά ἄλλα, ἔχουμε καί τά ἱερά λείψανα τῶν πέντε αὐτῶν μαρτύρων.

Θέλω νά σᾶς πῶ ἕνα ἄλλο θαῦμα τό ὁποῖο συνετελέσθη στόν ἀδελφό μου, τόν μακαριστό Μητροπολίτη Σταυροπηγίου. Ὅταν ἦταν νεώτατος ἀρχιμανδρίτη ἀρρώστησε μέ εἰλεό. Τόν πῆγαν στό νοσοκομεῖο, ἦταν πάρα πολύ βαρειά, μέ πολύ πυρετό καί, μάλιστα, ἐγώ ἔλειπα στά Ἱεροσόλυμα καί μέ κάλεσαν ἐκτάκτως καί ἦρθα. Καί μέχρι νά ἔρθω τί συνέβη; Ἕνα ἀπόγευμα, πού παιρνοῦν οἱ ἰατροί στά νοσοκομεῖα, πέρασε ἕνας γιατρός μέ ἄσπρη ποδιά. Τόν εἶδε, τόν χαιρέτισε καί τοῦ εἶπε «μή στενοχωριέσαι, παιδί του». Λέει «Γιατρέ, ποιός εἶστε; πρώτη φορά σᾶς βλέπω». Λέει: «Εἶμαι ὁ ἅγιος Μαρδάριος καί ἦρθα νά σέ θεραπεύσω, μή στενοχωριέσαι». Καί ἀπό τήν ἄλλη ἡμέρα ὁ τότε ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξανδρος ἔγινε καλά μέ τή χάρη τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου.

Ἔτσι, λοιπόν, ἀδελφοί μου, τούς ἔχουμε προστατές, τούς ἔχουμε νά πρεσβεύουν γιά τήν ψυχή μας, ἀλλά νά προστατεύουν καί τά σώματά μας, μέχρι πού ὁ Θεός θέλει, καί πάντοτε βέβαια μέ τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Κυρίου.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ